

Vypsaná fixa

Márdi: „Kluci z kapely mi ještě žádný text na hlavu nehodili“

Pardubická čtveřice Vypsaná fixa získala v polovině dubna svého prvního Anděla. Za své desáté album *Kusy radosti* se stala nejlepší skupinou loňského roku, přičemž prestižní tuzemské hudební ocenění dostala poprvé. Zpěvák a kytarista Márdi v rozhovoru vypráví o tom, jak došlo k tomu, že na slavnostním ceremoniálu při živém vystoupení vzpomněli na zesnulého kamaráda Michala Ambrože, kdy on sám začal psát texty, pro koho je už vytvořil a zda napsal nějaký, za který se dnes stydí.

TEXT: JAROSLAV ŠPULÁK (Právo)

Jakou cenu pro vás Anděl má?

Mám z něho radost, obzvlášť kvůli tomu, že už jsme v minulosti pár nominací měli, ale vždycky jsme tam jen seděli, oni vyhlásili vítěze, a my šli domů s prázdnou. Je dobré občas něco vyhrát.

Na andělském ceremoniálu jste také vystupovali a kromě své skladby *Buvol* jste zahráli i *Špinavý záda od Jasně páky*. Byla to pocta zpěvákovi a kytaristovi Michalu Ambrožovi, který loni v říjnu zemřel. Byli jste si blízcí?

Pořadatelé nám řekli, že by byli rádi, kdybychom během produkce někomu z těch, kteří zemřeli, vzdali hold. Nejprve byli ve hře Plexis, respektive Petr Hošek. Tu kapelu máme rádi, ale zase jsme s ní nebyli nijak provázaní, nekamarádili jsme se. Dospěli jsme nakonec k závěru, že by bylo hloupé, kdyby tomuhle

pankáčovi vzdávala hold Vypsaná fixa, která s ním a jeho kapelou vlastně nemá nic společného.

Michal Ambrož nám byl mnohem bližší. Jezdil jsem za ním do Kalumetu, pořadu, který moderoval na Rádiu Beat. Byl jsem tam několikrát, vždycky jsme dobře pokecali, on mě pak hodil někam autem a zase jsme se na sebe těšili. Později jsme si párkrát docela dlouze telefonovali, to i v době, kdy už byl nemocný. Náš kytarista Mejla s ním dokonce chodil do hospody a všichni jsme na Hudbu Praha a Jasnou páku chodili do pardubického Žluťáka. Navrhli jsme tedy organizátorům cen, že poctíme Michala Ambrože, a dohodli se, že z naší písničky *Buvol* přejdeme do *Špinavých zad*. Obě ty skladby jsou ve stejném tempu a mají podobnou harmonii, takže to nebyl problém.

Pamatuju si na takovou magickou chvíli. Když Michal Ambrož zemřel,

šel jsem u nás v Pardubicích kolem Labe. Najednou na zem padla hustá mlha. Já v ní chvíli seděl, potom jsem vzal mobil a v něm na mě vyběhla ta zpráva. Atmosféru u řeky jsem si vyfotil, napsal k ní status a zveřejnil to. A pak mi někdo volal a řekl, že Michal byl indián, protože ti odcházejí v mlze.

Pro mě byl týpek, se kterým jsem si rozuměl. Možná to bylo i tím, že se narodil ve znamení Vodnáře a ti si s Blíženci, což jsem já, rozumí.

Michal Ambrož byl také textař. Měl na tvé psaní textů nějaký vliv?

Jeho texty se mi líbily a rád jsem je poslouchal. Byla v nich osobitá poetika i dobrá melodika. Stejně tak se mi líbily básně, které si vybíral pro zhudebnění. Pro mě patřil mezi největší textařské borce, kteří byli na scéně přede mnou, na jejichž koncerty jsem chodil a od kterých

Márdi, foto: archiv kapely

Když jsem psal text pro Hanu Zagorovou, mohl jsem být ženou ve středním věku.

jsem se učil. Ať už jsou to Tony Ducháček z Garáže, Petr Fiala z Mňágy a Žďor, nebo Jaromír Švejdlík z Priessnitz.

Vystupoval jsem i na koncertě Pocta Michalu Ambrožovi. Učil jsem se jeho písně a narazil na takovou malou záľudnost. Rád v textu několikrát použil prakticky stejnou frázi, jenom v ní změnil drobnost, třeba předložku. Abych si to ulehčil, nebral jsem na to zřetel a používal všude stejné znění. Jeho kolegové mi ale řekli, že se musím držet originálu, protože Michal dodržování těch malých změn v textech vyžadoval.

Kdy sis řekl, že psát texty pro tebe má smysl?

Před vznikem Vypsané fixy jsem hrál v kapele K. R. K. a v ní jsem napsal text

k písni *Žebříky*. Lanařili jsme do ní zrovna jednoho kytaristu, který byl shodou okolností velmi dobrý textař. Nepovažoval K. R. K. za moc dobrou skupinu, ale na základě toho mého textu lano vzal. Tenkrát jsem byl na začátku svého textování a udělalo mi to radost. Když už byl ten kytarista v kapele, byli jsme na to dva, a i když psal každý sám, vzájemně jsme se motivovali. *Žebříky* ale byly první vážnější důkaz toho, že mé textování je dobré.

Tu skladbu pak natočila Vypsaná fixa...

Použili jsme jenom text. Když jsme nahrávali druhou desku *Bestiálně šťastní*, hudbu k původní verzi písně jsme vyhodili a složili novou. Náš tehdejší

producent Petr Fiala totiž řekl, že ta původní verze je moc popová, abychom vymysleli nějakou punkovou.

Mimochodem, text pro *Žebříky* jsem napsal, když jsem jel na svou úplně poslední dovolenou s mámou a otčím. Měl jsem po maturitě, nikam se mi s nimi nechtělo, ale protože se zrovna dost hádali, máma mě ukecala, abych jel s mladšími sourozenci také.

Byli jsme ve Španělsku, já tam tři týdny plaval v moři a četl si spoustu knížek. A přitom jsem napsal ten text. Byl můj první, který přežil kapelu K. R. K. až do Vypsané fixy. Je ale pravda, že dnes tu písničku na koncertech moc nehrajeme.

Hodili ti někdy kolegové z Vypsané fixy nějaký text takřkajíc na hlavu?

Ceny Anděl, foto: František Ortmann

**Je dobré občas
něco vyhrát.**

Nevybavuju si, že by k tomu někdy došlo. Nedeptají mě. Tuhle roli na sebe berou producenti, dříve Petr Fiala a potom Ondřej Ježek s Dušanem Neuwerthem. Ti po mně při nahrávání jdou, no a kluci se k nim třeba přidají.

Občas mi naopak pomohli s nějakým obratem, který zaslechli ve svahilštině, s níž pracuju v demoverzích. Třeba v písničce Ivan Trojan. Někdo z nich se mě při zkoušce zeptal: Co to tam zpíváš? Ivan Trojan, tak to jde?

To jsem sice nezpíval, ale přišlo mi to dobré, a tak jsem to v textu použil. Podobně se do textu dostalo slovo steroid.

Píšeš občas i pro jiné zpěváky. Kdy to začalo?

Před mnoha lety mě oslovila pardubická punková skupina Volant s tím, že by chtěla nahrát coververzi písně maďarské kapely Aurora. Přišel za mnou její zpěvák a zeptal se mě, jestli bych k ní nezvládl napsat český text. A já to zvládl, jmenuje se Paramo, Semtín, Pervitín.

Potom se dlouho nic nedělo, až přišlo mé účinkování v kapele Kašpárek v rohlíku, pro kterou jsem také napsal nějaké texty. No a pak mě oslovil David Koller a tím se mé psaní mimo Vypsanou fixu rozjelo trochu víc. Pár textů jsem napsal pro něj a další nabídky přicházely, ovšem ne v krátkých časových intervalech.

Napsal jsem ještě texty pro Hanu Zagorovou, Václava Neckáře, kapelu Doga, ale i hymnu pro hokejbalové mistrovství světa nebo pro jednu galerii. Kdybych udělal jejich seznam, byl by vlastně dost bizarní. Kdyby mi někdo v minulosti řekl, že pro všechny ty lidi a akce budu psát, určitě bych se mu smál.

Naladíš se při psaní textů mimo Vypsanou fixu jinak než obvykle?

Určitě, a hrozně si to užívám. Najednou totiž můžu být někdo jiný, což mě baví. Pro Dogu jsem napsal text Route 66 a byl jsem přítom motorkář, což ve skutečnosti nejsem... I když téma toho textu vymyslela má manželka.

Jednou jsme se bavili o tom, co Izzi, zpěvák Dogy, dělá, a dostali jsme se k tomu, že jezdí na motorce. Na můj následující dotaz, o čem mu mám napsat text, se usmála a řekla: Route 66. Text vznikl a vlastně vedl k tomu, že Doga odjela natočit k písničce videoklip na silnici Route 66 do Ameriky a dohodla si tam turné po hospodách, na které letos vyrazí i se svými fanoušky.

Když jsem psal text k písničce Bleriot pro Hanu Zagorovou, mohl jsem být ženou ve středním věku. Mohl jsem být i David Koller, a to hned několikrát. Pokud jde o ten tematický rozsah, souhlasím s myšlenkou spisovatele Walta Whitmana, že Blíženec v sobě obsahuje davy lidí s rozdílnými názory. Psaní pro různé interprety mě strašně baví.

Jaké bylo psát pro Hanu Zagorovou? Patřila přece jen do úplně jiného světa, než je ten tvůj.

Dostal jsem se k tomu díky Jurovi Hradilovi, se kterým jsme hráli v Kašpárkovi v rohlíku. To on dostal nabídku napsat

pro ni písničku, stejně tak to byl on, kdo mě oslovil, abych k ní napsal text. Vymyslel určitý pseudozpěv a já na něj takřkajíc nasadil svůj text. To mi vyhovovalo. Jura vymyslel melodickou kostru, vlastně i frázování, a já už jen dovymyslel, jak to bude ve finální podobě.

Byli jsme přesto překvapeni, že Hana Zagorová písničku Bleriot vzala. Věděli jsme, že si dost vybírá a nevezme

Asi ne. Jen jednou se stalo, že jsem napsal text pro Davida Kollera, a on si ho nakonec nevezal. Měl tu písničku už celou nazpívanou, ale nakonec nahradil můj text jiným. Musím uznat, že ten nový byl lepší.

Nikdy jsi už ten text nepoužil?

Zatím ne, ale vzal jsem si ho zpátky a nechal si ho pro sebe. Mám na něj už

by se mi líbila. Žádnou takovou jsem ale zatím nenašel.

Co musíš cítit, aby sis řekl, že text, který jsi dopsal, lze pustit ven?

Vždycky si vezmu hudbu a k ní si v počítačovém programu nazpívám text. Potom to nechám trochu odležet, dám tomu čas a znovu si to pustím. Když už mám pocit, že jsem spokojen, pustím

Jen jednou se stalo, že jsem napsal text pro Davida Kollera, a on si ho nakonec nevezal.

Vypsaná fixa, foto: Michaela Fousková

si to ještě pořádně nahlas a chodím po bytě. No a jakmile nabudu vnitřního přesvědčení, že je to ono, pošlu to klukům z kapely, případně tomu, komu je text určený.

Dát tomu čas je důležité. Měl jsem takovou blbou vlastnost, že jsem měl napsaných třeba jen sedmdesát procent textu, a už jsem měl dojem, že je hotovo. Je ale dobré počkat, protože mě vždycky nakonec ještě napadlo nějaké vylepšení.

Předělal bys nějaký text z těch, které jsi napsal?

Ano. Jednou jsem na jednu kompilaci, jejímž tématem byla komunikace, napsal text Neka. Vodil jsem tehdy dcerku do školky a zaujalo mě, že na sebe děti ukazují palcem a dávají tím najevo, že spolu buď kamarádi, nebo nekamarádi. Napsal jsem o tom text, o kterém jsem si myslel, že je dobrý, respektive že je dobře na tu věc tímto způsobem upozornit.

Už když jsme písničku nahrávali, jsem však měl divný pocit. A když jsem si ji poslechl později, říkal jsem si, že je to hrozný text. Naštěstí se ta skladba nikde moc nehrála.

No a nedávno jsem napsal jeden text pro Dušana Neuwertha. Také se mi nelíbí. Naštěstí se ta píseň zatím nenahrála, takže ho můžu zrušit a napsat nový. ☒

všechno, co se jí nabídne. Je ale pravda, že k interpretovi, pro kterého píšu text, musím mít nějaký vztah, musím se na něj dokázat takřkajíc napojit. Nezvládl bych psát pro každého, kdo mě osloví.

Odmítl jsi někdy někomu napsat text?

hotový demosnímek. Ten text se mi líbí a jsem vlastně rád, že ho budu moct použít pro Vypsanou fixu.

Je někdo, pro koho bys rád nějaký text napsal?

O tom jsem nepřemýšlel. Nevím. Možná pro nějakou rockovější zpěvačku, která